

Západočeská univerzita v Plzni
Ústav umění a designu
Bakalářská práce

Má mysl

Aleš Němec

Plzeň 2013

Západočeská univerzita v Plzni

Ústav umění a designu

Oddělení Designu

Studijní program Design

Studijní obor Sochařství

Bakalářská práce

Má mysl

Zed'

Aleš Němec

Vedoucí práce: Prof. akad. soch. Jiří Beránek

Oddělení designu

Ústav umění a designu Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2013

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval samostatně a použil jen uvedených
pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2013

.....

podpis autora

Obsah

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	1
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	2
3	CÍL PRÁCE.....	4
4	PROCES PŘÍPRAVY.....	6
5	PROCES TVORBY.....	7
6	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	9
7	POPIS DÍLA.....	11
8	PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	12
9	SILNÉ STRÁNKY.....	13
10	SLABÉ STRÁNKY.....	15
11	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	16
	Seznam knižní a periodické literatury.....	16
12	RESUMÉ	17
13	SEZNAM PŘÍLOH	18

Motto: „Naučíte-li se porozumět zákonům mysli , budete schopni z této nekonečné studnice bohatství čerpat cokoliv, abyste mohli žít radostně, šťastně a v přebytku.“¹

¹ Dr. Joseph Murphy

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Do této doby jsem se soustředil na klasický portrét v reálném měřítku. V letním semestru roku 2011 jsem modeloval portrét Ernesta Hemingwaye, bylo to vůbec poprvé co jsem modeloval portrét z fotek a ne z živého či odlitého modelu. Musel jsem tak využít svých zkušeností z anatomie a využít tak studií lebek, které jsem našťestí, na střední škole, pár modeloval. Dále jsem se snažil vystihnout výrazem charakter tohoto spisovatele a také jeho lásku k alkoholu. Myslím, že tento úkol jsem splnil a jsem s dílem spokojený.

Také jsem v loňském roce poprvé pracoval na svém autoportrétu. Práce mě velice bavila, člověk na sobě objeví spoustu věcí. Neměl jsem k dispozici kvalitní fotky, proto jsem pracoval jen se zrcadlem a jednou fotkou z profilu. Při modelování portrétu se stává to, že každý podvědomě modeluje trochu sám sebe, ačkoli nechtěně. To pro mě bylo velké plus, při zápalu do modelování jsem dělal svou klasickou chybu, že jsem modeloval spíše podvědomě. To se mi ale stalo výhodou, protože jsem vystihl spíše výraz, který mě dělá mnou. Takže i přes anatomické chyby jsem rád za svůj výsledek.

V zimním semestru loňského roku se mi poprvé dostalo možnosti modelovat figuru 1:1. To bylo poprvé, co jsem si mohl vyzkoušet práci takové velikosti. Nadšení z modelování mě přivedlo k myšlence pracovat ještě ve větším měřítku a zkusit si tak práci v hmotách. Úkolem bylo studii posunout dál. Rozhodl jsem se vyzkoušet výdusek s podobou z pískovce. Díky použití pouze jemnozrnného písku, jsem docílil následného popraskání a střídání hladkých a hrubých ploch, což ve výsledku vypadalo velice zajímavě. Takže mé malé zkušenosti s materiálem se pro mou práci stali výhodou.

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Téma, které jsem si zvolil je má mysl, protože je velice rozsáhlé a neomezuje nijak možnosti tvorby. Jako další mě zaujalo na tématu to, že by mělo být provedeno experimentální formou, což se mi, pro představu o mém budoucím díle, velice hodilo.

Pro projev mé mysli jsem si vybral zeď. Zeď je věc, která vymezuje daný prostor, ať už nějaký osobní, jako například stěny v pokoji, nebo veřejný, jako byla například železná opona. Člověk měl, od dob co se stal člověkem, potřebu nějakým osobním způsobem projevit svou mysl na zeď. Ať už vyjádřením děje z jeho života, obyčejným otiskem ruky v pravěkých jeskyních, egyptskými hieroglyfy v pyramidách, freskami v kostelech a chrámech, až po dnešní graffiti v ulicích, kterých se bude týkat moje bakalářská práce.

Moje práce souvisí s graffiti, protože je to umění, v kterém jsem se pohyboval už od svého mládí. Bylo tak díky tomu, že jsem vyrostl na českobudějovickém sídlišti Máj, projektované velice „kreativními“ soudruhy. Cíl výstavby sídliště, bylo ubytovat příslušníky armády, kvůli letecké základně v Plané u Českých Budějovic (kde pracovali i mí rodiče), pracovníky jaderné elektrárny Temelín a přesunutí nepřizpůsobivých občanů z centra města. Monotónní šed' a industriální prostředí přímo evokovala k tvorbě graffiti. První, co se dá považovat za graffiti, má v České republice kořeny v dobách revoluce, kdy nebyla izolace už tak důrazná. Největší boom však přišel po roce 2001, to byla přesně doba kdy jsem se tak nějak zařazoval do společností a graffiti bylo všude kolem mě. Je to jedna z mála věcí, které považuji za umění. Myslím to tak, že tvorba jedinců je reprezentuje pouze v určité komunitě, bez možnosti dílo nějak zpeněžit. Ba naopak, graffiti patří mezi velmi drahý koníček. do kterého je třeba velice investovat, jak času tak peněz,

ale to se jedinci vrací v hodnotnější podobě než jsou peníze. „Pochopit graffiti, to znamená žít ve městě, cítit jeho rytmus, být s ním v symbióze. Nechat se jím unést, podlehnout mu. Město má svoje pravidla, kodexy a normy, které graffiti zpochybňuje. Proto je tak kontroverzní.“² Samozřejmě se mezi nimi vyskytují i tací, kteří ničí historické budovy a nové fasády výtvoří na nulové úrovni. Jenže, i graffiti má řád, o který se starají většinou starší a zkušenější jedinci, kteří řeší s takovými „przniteli“ věci po svém. I v jiných odvětvích umění se přeci potkáme s podobnými ničiteli veřejných prostor, kteří však za to dostanou ve většině případech velikou finanční odměnu.

² Overstreet, Martina. In graffiti we trust. 1. Vydání Praha: Mladá fronta, 2006. 232 s.. ISBN 80-204-1325-1. Str.

3. CÍL PRÁCE

Hlavním cílem mé práce bylo zdokonalit se v portrétu, ke kterému mám asi největší vztah, co se týče modelování. Pak také zkusit si práci ve větších hmotách, která mě vždycky fascinovala a naučit se zase o něco víc ovládat formu. Forma podle mého názoru, už nehraje v dnešní sochařině tak významnou roli jako dřív. A myslím, že není dobře, tak důležitý základ pro sochařinu obcházet.

Také jsem si chtěl zkusit práci s jiným materiálem než je dřevo, kámen nebo výdusek, se kterým už nějaké zkušenosti mám a objevit zase pro mě nové možnosti..

Vždy jsem obdivoval víru starého Egypta a jejich ideologie, co se týče posmrtného života, stejně jako monumentalitu jejich staveb a soch jimi provázené. Sochařství v Egyptě bylo spojeno s myšlenkami na život po smrti, neboli další fázi mysli po pozemském životě. Důležitá byla v tomto případě zvěčněná podobizna zesnulého, kvůli přijetí na „druhé straně Nilu“ tedy v posmrtném životě. Rozhodl jsem se tedy pracovat na svém několikanásobně zvětšeném autoportrétu. A práci se rozhodl spojit s uměleckým odvětvím, se kterým jsem se setkal ještě před sochařstvím a tím je graffiti. *„Autoportrét byl prvním hříchem umění, prvním pokusem o nabourání dominantního postavení uměleckého ideálu.“ Otto M. Urban.*

„Urban dále říká, že autoportrét byl pro řadu umělců jedním z hlavních témat tvorby, znamenal konkrétní identifikaci uměleckého díla a života jeho tvůrce, stíral jasné rozdíly mezi iluzí a realitou, identita v autoportrétu nezná hranic.“³

³ Autoportrét. In Wikipedia: the free encyclopedia [online]. St. Petersburg (Florida) > Wikipedia Foundation, [cit.2013-04-18]. Dostupné z WWW: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Autoportr%C3%A9t>

Ke graffiti nepatří jen vytváření a zlepšování svého vlastního fondu. Ale i tvorba tzv. charakterů, které většinou doplňují samotné písmo. Charakter - kresba postavy nebo obličeje (i stylizovaná či různě komixově deformovaná). Vytvořil jsem svůj autoportrét a chtěl jsem dílu vtisknout něco ze street art charakterů. V praxi to znamená, že jsem svůj portrét lehce karikuroval, abych se přiblížil portrétům které vznikají pouze barvou na zdi. Zároveň jsem se nechtěl úplně odpoutat od klasického portrétu a proto jsem nenechal karikaturu se plně rozvinout. Tímto krokem jsem se pokusil sblížit sochařství a street art. Jako techniku provedení jsem zvolil práci se samotnou zdí. Původním plánem bylo portrét vyzdít z klasických cihel. Pro umístění jsem zvolil nedostavěný vojenský objekt v Českých Budějovic. Stavba objektu započala v dobách socialistického režimu a po revoluci bylo od stavby upuštěno. Tento objekt se mi zdál vhodný díky době jeho vzniku, která symbolizuje šed' a strohý funkcionalismus, který významně pomohl k rozvoji street artu a graffiti. V tomto vojenském objektu, díky jeho odlehlosti od pozornosti pořádkových sil, začalo záhy po revoluci vznikat spousty děl. Tyto prostory se stali tréninkovou plochou pro většinu autorů z okolí. Vzniklá galerie sloužila a slouží jako zdroj inspirace pro všechny, kteří se nějakým způsobem zapojují do moderního umění. Díla umělců se neustále obnovují, až na ta výjimečná, která se s respektem k tvůrcům ponechávají nedotčená delší dobu. Já jsem se svým dílem pokusil o porušení této nestálosti a také prolomení plochy a vložení do graffiti další rozměr.

4. PROCES PŘÍPRAVY

Při přípravě na tak obtížný úkol jsem se soustředil na studii řady portrétu, respektive autoportrétu. Ještě před tím jsem si nechal odlít dvakrát obličej. U prvního odlitku jsem ležel, a tím pádem došlo k deformaci obličej. Druhý odlitek už byl prováděn ve vzpřímené poloze drobným deformacím jsem se však stejně nevyhnul, ale byl přijatelnější, než ten první. Při první studii jsem se soustředil na anatomické prvky, jako například usazení hlavy na krk a krku na tělo. Správné usazení klíčních kostí a dokonce i ramen a hrudníku. I přes to, že jsem se v bakalářské práci soustředil pouze na obličej, jsem z rad mého oponenta usoudil, že je lepší vycházet z celku, který funguje a následně se poté soustředit na konkrétní část, kterou chci. U další studie jsem se zaměřil na deformaci svalů krku při naklonění hlavy a už jsem se snažil i o výraz, který mě charakterizuje. Největším odrazem v procesu přípravy pro mě však bylo modelování autoportrétu 2:1. Byla to moje první zkušenost se zvětšováním. Studie tohoto, ač ne o tolik zvětšeného portrétu, pro mě byla doposud nejzábavnější, jelikož mi práce ve větších hmotách připadala kupodivu snazší. Při zvětšování se mi lépe hledali tvary a linky, se kterými v modelování reálné velikosti ztratím více času. Na moji první zvětšeninu portrétu, ještě když se navíc jedná o autoportrét, jsem se studii velice spokojený. Zvláště, co se týče anatomické stránky a výrazu. Na rozdíl od ostatních studií, které jsem nechal v hlíně a nafotil, jsem si tuto zvětšeninu následně odlil a předložím jí jako studii k mé bakalářské práci. Dále jsem se v rozsáhlém objektu snažil najít nejvhodnější místo pro můj záměr. Rozhodl jsem se práci umístit do budovy, která je z exteriéru zcela neomítaná a je zde vidět surový materiál jako cihly a tvárnice.

5. PROCES TVORBY

Jelikož jsem se obával už tak narušené statiky a neustálého provozu vyznavačů různých aktivit v prostorech, například vyznavačů airsoftu.,kteří v prostorech bourají co se dá kvůli lepším výhledům.,jsem kvůli závažnosti, že se jedná o tak důležitou práci, upustil od skutečného zdění a rozhodl se minimalizovat dobu tvorby tím, že jsem se rozhodl vymodelovat práci v hlíně, následně odlít do sádry a zakomponovat na dané místo.

Nejdříve jsem dřevotřískovou desku potáhl igelitem, aby nenasákla vodu a neztratila tak svou pevnost. Následně jsem na ní vytvořil jádro vyřezané z polystyrenových desek slepených polyuretanovým nízko expanzním lepidlem s výztuhami přibitými na desku, a to kvůli hmotnosti později nanášené hlíny. Polystyrenové jádro jsem následně opět potáhl igelitem, abych udržel čistotu hlíny. Dále jsem jádro potáhl králíčím pletivem, které jsem přichytil dráty, aby hlína neklouzala z jádra. Při modelování jsem využíval všech svých studií, nejčastěji však odlitků obličejů a mé studie 2 : 1. Velkou pomocí mi byl zvětšovací úhel. Po domodelování portrétu jsem se snažil o namodelování struktury cihel a spár. Čímž jsem docílil i lehkého rozbití tvaru. Poté jsem zvolil odlévání do tzv. blind formy. Na model jsem nanесl první dvě vrstvy sádry, poté zohýbal dráty po obvodu a napříč masky pro zpevnění formy. Následně jsem nanесl dvě vrstvy juty namočené v sádře pro zpevnění formy. Po vytvrdnutí jsem pomocí juty připevnil na formu dva trámký, pomocí kterých jsem tak oddělil formu od modelu a pomohli mi při manipulaci s formou. Když jsem vyčistil formu, naředit jsem si vodní sklo s vodou 1:7, kterým jsem třikrát vytřel formu, aby došlo lehce k separaci formy od odlitku. Pak jsem nanесl do formy tři vrstvy sádry a poté opět dvě vrstvy juty namočené v sádře. Podél, napříč a po obvodu odlitku jsem

nalepil jutová žebra. Ty jsem zhotovil tak, že jsem několikrát přehnul jutu a namočil do sádry. Do odlitku jsem ještě přilepil jutou dřevěné latě, aby se odlitek vysycháním nezdeformoval, a abych byl schopen za ně zavěsit odlitek na zeď. Následovalo odsekání formy, které bylo téměř bez komplikací. Po zaschnutí sádry jsem se rozhodl patinovat sádru do barvy cihel. Na místo, kde jsem zamýšlel instalaci, jsem odlitek zavěsil na roxory, připevněné ve zdi a zakomponoval ho do zdi pomocí sádry, do které jsem vyškrabal strukturu cihel a následně patinoval.

6. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Největší technologickou novinkou, pro mě bylo odlít své masky do olova. Nejprve jsem si musel nechat odlít obličej do sádrové formy a následně odlít opět do sádry. Poté jsem na sádrový odlitek udělal lukoprenovou formu. Do formy jsem nanesl hlínu, která určovala šířku stěny odlitku a nalepil z hlíny odtokové kanálky, aby se olovo následně nalilo do každé části formy. Poté jsem nalil sádro na formu, v které byla nanesena hlína, abych vytvořil zadní stěnu formy. Po vyndání hlíny z formy tak vznikl prostor pro odlitek. Ještě před nalitím roztaveného olova do formy jsem horkovzdušnou pistolí formu nahřál a vytřel grafitovým práškem, kvůli lepšímu odlítí.

Co se týče finální práce, jedná se o sádrový odlitek se stěnou silnou přibližně dva centimetry. Takhle tenký odlitek mi umožnilo to, že jsem zpevnil odlitek jutou. Před tím jsem však odlil do formy tři vrstvy sádry. Jutu jsem si nastříhal na pruhy, přibližně půl metru dlouhé a dvacet pět centimetrů vysoké, které jsem namočil do vody. Když nasály vodu, namočil jsem je do sádry a vyplnil jimi odlitek tak, aby se vždy části překrývali, kvůli pevnosti odlitku. Další věc, která byla kvůli pevnosti zapotřebí byla žebra, které jsem také zhotovil pomocí juty a sádry. Jutu, jsem nastříhal na metr a půl dlouhé a třicet centimetrů široké pruhy, které jsem několikrát podélně přehnul. Žebra jsem lepil opět přes sebe po obvodu, napříč a podél odlitku. Aby se odlitek při vysychání nezdeformoval, opět jsem za pomoci juty a sádry zezadu připevnil dřevěné latě, které měli následně plnit i funkci při zavěšení na zeď. Odlitek je zavěšen na čtyřech roxorech. Zeď jsem nejprve provrtal a následně probil roxor. Po zavěšení odlitku jsem na druhé straně roxory ohnul. Pak jsem sádro patinoval pomocí disperze sokratu s vodou. Do disperze jsem přidával práškové pigmenty, dokud jsem nedocílil barvy

cihly. Na všechny cihly jsem nanal základní barvu a poté jsem si namíchal ještě tři odstíny barvy. Patina byla nanášena v několika vrstvách.

7. POPIS DÍLA

Jedná se o vymodelovaný obličej s mojí částečnou podobou. Po domodelování jsem obličej lehce rozbil tím, že jsem se snažil o povrch částečně omítané zdi z klasických cihel a následně patinoval. Poté jsem zhotovil sádrový odlitek, který je připevněn na zdi v prostorech nedostavěného vojenského objektu u obce Mokré u Českých Budějovic. Jak už jsem popsal, vybral jsem místo, protože slouží jako neoficiální galerie graffiti a street artu. Konkrétně je umístěn do budovy, která je z exteriéru zcela neomítaná. Je pouze z cihel a cihlových tvárnic. Moje práce tím pádem dobře zapadá do kontextu s prostředím. Odlitek obličeje je na místo zapojen sádrou, která je nanesena na okolní zeď. Do sádry na zdi je vyškrabána struktura neomítané zdi, která je patinována na barvu klasické cihly. Obličej tak působí jako vtlačený otisk do zdi. Odlitek je vysoký 175 cm a široký zhruba 140 cm. Zeď na které je instalován je vysoká tři metry a je umístěn lehce nad střed v horní polovině stěny, působí tak monumentálněji a z hlediska estetiky působí celkový dojem lépe. U pravé části obličeje je celá polovina zdi ubourána a je zde průhled do další místnosti. V průhledu do další místnosti je na zdi obraz technikou spreje, který umocňuje tak výsledek mého záměru. Na místě, kde jsem umístil odlitek, byla pravděpodobně část nějakého obrazu, jehož celek byl původně na ubourané zdi. Část obrazu se tak nacházela ještě kolem mé práce, jelikož jsem náhodou měl spreje ve stejné barvě, rozhodl jsem se tak odlitek ještě částečně zapojit a místy dospřevovat. Protože jsem nechtěl v těchto prostorách riskovat, musel jsem od skutečného zdění upustit. Odlitek tak slouží pro mě spíše jako model mého budoucího záměru vyzdívání.

8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Myslím , že můj původní záměr pracovat se zdí a cihlou jinak než v ploše. Je podle mě velkým přínosem pro náš daný obor hlavně to, že jsem přišel s nápadem, alespoň pro mě nezvyklého materiálu a techniky co se sochařiny týče. Jelikož se materiálu hodlám věnovat dál. Doufám, že dosáhnu dobrých výsledků a tento materiál a technika poslouží jako inspirace pro ostatní v tomto oboru.

Jako dalším přínosem je z mého hlediska to, že jsem se snažil spojit sochařinu i s jiným odvětvím umění, kterým jsou graffiti.

9. SILNÉ STRÁNKY

Myslím, že k silné stránce mé práce patří hlavně prostředí, které jsem zvolil pro umístění díla. Dílo je v chátrajícím komplexu, který slouží jako neoficiální galerie autorů graffiti. Já jsem zvolil budovu, která je z exteriéru neomítaná, tím pádem je vidět stavební materiál, kterým jsou cihly a tvárnice a moje práce tak dobře zapadá do kontextu z budovou.

Další silnou stránkou mé práce je to, že je plastické. Díla, která autor vytvoří pomocí spreje, nemají dlouhou životnost. Je tomu tak, protože legálních ploch pro tvorbu graffiti, je na tak velké město jako jsou České Budějovice, téměř nulová. Komplex je tedy neustále využíván a i přes jeho velký rozsah, je pro počet autorů malý. Díla starší doby vzniku se většinou přetřou, aby vznikla plocha pro „novou věc“. Tím, že jsem přetvořil zeď samotnou a dal jí plastický výraz, jsem životnost práce prodloužil. I kdyby časem nějaký autor dílo posprejoval, změnil by tím pouze barvu povrchu, ne však tvar. Naopak si myslím, že postupem času a aktivity autorů v komplexu, se posprejováním práce ještě více zapojí do prostředí a dodá tak dílu kladné body.

Za nejsilnější stránku věci osobně považuji to, že díky této práci jsem získal spoustu zkušeností. Mezi první patřila zkušenost odlévání olova. Naučil jsem se v první řadě vytvořit formu na lití z olova nebo podobných barevných kovů. Forma se liší od těch, které jsem byl zvyklý doposud dělat, například kvůli odtokovým kanálkům. Dále i jiné techniky, které by se měli dodržovat abych dosáhl kvalitního odlitku o kterých jsem do té doby věděl jen teoreticky. Díky modelování studie s nakloněnou hlavou, jsem se naučil jak fungují a deformují svaly krku, při různém naklonění hlavy. Moje další studie 2:1 mě naučila, že linky a tvary se hledají lépe, když je zvětšuji. A pomohlo mi to zase o něco víc pochopit lebku, která je pro tvorbu portrétu to nejdůležitější. Pokud v portrétu není

správně zakomponovaná lebka, přichází podle mého názoru o jakousi důležitou statiku. To má vliv i samotnou přesvědčivost a živý výraz portrétu.

10. SLABÉ STRÁNKY

K nejslabší části mé práce patří to, že jsem upustil od skutečného zdění. Zvolil jsem tak z důvodů, abych minimalizoval čas tvorby v objektu, kvůli neustálé aktivitě vyznavačů airsoftu, kteří mají stálé tendence prostory demolovat. Kdybych tedy dílo skutečně zdil, bylo by tak dlouhou dobu v rozpracované fázi a tím by zřejmě nemělo šanci vydržet do té doby, než bych ho přivedl do finální podoby. A to jsem z hlediska závažnosti bakalářské práce nechtěl riskovat. Dílo jsem tak byl nucen nejprve vymodelovat a následně odlít ze sádry, poté napatinovat do barvy cihel, kvůli lepší představě o dílu v budoucnu. Odlitek tak tím pádem slouží jako model.

11. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ:

Knižní a periodická literatura

1. SZUNYOGHY, A., FEHÉR, G. *Anatomie pro výtvarníky: člověk, zvířata, srovnávací studie*. 1. vyd. Slovrat s.r.o 2006/11. 602 s.. ISBN 80-7209-773-3
2. OVERSTREET, M., *In graffiti we trust*. 1. vyd. Praha: Mladá fronta, 2006. 232 s.. ISBN 80-204-1325-1 str. 93.

Internetové zdroje

1. Autoportrét. In Wikipedia: the free encyclopedia [online]. St. Petersburg (Florida) > Wikipedia Fondation, [cit.2013-04-18]. Dostupné z WWW: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Autoportr%C3%A9t>

12. RESUMÉ

The theme which I chose for my bachelor's work was in my mind for a long time. The reason why I chose this theme was its almost unlimited range. For expression of my mind I chose the wall which is used by men for expression of his thoughts and feelings since ancient times.

I have always admired the faith of the ancient Egyptians and their views on the afterlife as well as their monumental buildings and statues.

Sculpture in Egypt was associated with the ideals of the afterlife.

Important in this case immortalized effigy deceased person for „receiving on the other river bank“ Further attracted me he decided to try to work on large masses in modeling. So I decided to work on my self – portrait magnified by many times. I decided to combine the work with the artistic industry with whom I had met before the sculpture, the graffiti. The graffiti is known for creating the so-called characters. This is drawing of the face or figure, usually with comical distortion. My intention was to bring this character in the form of my self-portrait in the form of plastic. Original intention was to brick up portrait demolition of the wall. For location work I chose dilapidated abandoned military building that serves as an informal gallery graffiti artists from the immediate neighbourhood. I chose the specific building from the exterior to unplastered brick-lined portrait fits into the context of the environment. Due to the static of the building and the activities of various individuals, who tend to destroy these facilities, I was forced to abandon the actual brickwork and shorten the time to the creative process.

Because of the seriousness of the work I did not want to take any chances. The work I finally made from the plaster which I subsequently patina. Casting and serves more as a model of my ideas about my future work with this innovative material.

13. SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1

první autoportrét

Příloha č. 2

studie autoportrétu 2:1

Příloha č. 3

ateliérová fotografie

Příloha č. 4

jádro portrétu

Příloha č. 5

forma

Příloha č. 6

odlitek

Příloha č. 7

finální práce

Příloha č. 8

finální práce

Příloha č. 9

finální práce

Příloha č. 10

finální práce

Příloha č. 1

autoportrét⁴

⁴ Vlastní fotografie

Příloha č. 2

Studie 2:1⁵

⁵ Vlastní fotografie

Příloha č. 3

Ateliérová fotografie⁶

⁶ Vlastní fotografie

Příloha č. 4

Jádro portrétu⁷

⁷ Vlastní fotografie

Příloha č. 5

Forma⁸

⁸ Vlastní fotografie

Příloha č. 6

Odlitek⁹

⁹ Vlastní fotografie

Příloha č. 7

Finální práce¹⁰

¹⁰ Vlastní fotografie

Příloha č. 8

Finální práce¹¹

¹¹ Vlastní fotografie

Příloha č. 9

Finální práce¹²

¹² Vlastní fotografie

Příloha č. 10

Finální práce¹³

¹³ Vlastní fotografie